

МАЛЕНЬКА ЧОРНА ОВЕЧКА

ІС.09

Чи завжди на підставі першого враження можна скласти повноцінне уявлення про людину або подію

7–11 років

20–25 хв

ВИХОВНА МЕТА: складати враження про інших людей не на основі поверхневого знайомства чи зовнішнього вигляду, а на основі їхніх дій та вчинків.

ФОРМИ ТА МЕТОДИ: дискусія, обговорення, фрагмент уроку, виховна година, позакласний захід.

КЛЮЧОВІ СЛОВА: «інші», міжкультурне розуміння, міжкультурна толерантність.

Часто ми формуємо свою оцінку інших людей, керуючись лише першими враженнями від знайомства з ними, і надаємо занадто багато значення їхньому зовнішньому вигляду, ігноруючи при цьому їхній внутрішній світ. Оповідання «Маленька чорна овечка» засвідчує, що перше враження може вводити в оману, а під непримітною зовнішністю може ховатися велика душа.

КРОК 1. Питання та міркування для школярів на початку роботи:

- З вами теж інколи трапляється таке, що з першого погляду вирішуєте, хто вам подобається, а хто – ні?
- Чи траплялося вам змінювати свою думку про людину після детальнішого знайомства з нею? Якщо так, то наведіть приклади.

КРОК 2. Після попередніх міркувань прочитайте вголос оповідання про чорну овечку:

Усі вівці були білі, окрім однієї, маленької чорної овечки.

Якщо вівчарка Поло гавкала: «Всі наліво!», «Всі направо!» чи «Стой!», то всі вівці виконували її накази. Всі, окрім маленької чорної овечки, яка часто стрибала ліворуч, коли треба було стрибати праворуч, адже якраз тоді вона думала про щось своє.

Це дратувало пса Поло. «Чорна овечка мене не слухається!», – поскаржився Поло вівчареві, – «Вона забагато думає. Вівцям не треба думати. Я думаю за них!». Поло полюбляв порядок та дисципліну в отарі. «Нумо, зачекай», – прогарчав він чорній овечці, – «я потурбуюся про те, аби після стрижки тебе продали. Тоді в нас буде гарна спокійна отара».

Почався сильний сніг, і вівчар з Поло побігли до колиби, щоб там сховатися. Наступила ніч, і вівці занепокоїлися. Тоді маленька чорна овечка почала шукати схованку. Після тривалих пошуків вона знайшла невеличку печеру, таку за розміром, щоб так якраз вистачило місця для усіх. Туди маленька чорна овечка відвела інших овець.

Лише наступного ранку вівчар та Поло пішли до отари. Проте їй не було на місці. Через тривалий час пошуків він та Поло побачили вдалині чорну цятку на снігу. Це була маленька чорна овечка, що разом з іншими вівцями вирушила додому.

Не тямлячи себе від щастя, вівчар зустрів свою отару. Коли знов потеплішало, овець постригли. Вони дали десять мішків білої вовни та один мішок чорної вовни. «Що ти гадаєш про продаж чорної вівці?» – наполягав Поло, – «У цьому випадку в нас буде спокійна, порядна отара». Поло не забув зимові пошуки. Його все ще дратувало, що маленька чорна овечка точно знайшла вірний шлях. «Ні в якому разі», – сказав вівчар, – «У мене з'явилась ідея! Я зможу плести чудові візерунки з чорної та білої вовни!».

Таким чином вівчар почав робити шкарпетки, шарфи та ковдри з чорно-білими візерунками та продавати їх на ринку. На зароблені гроші він купив ще кілька чорних овець. Минуло небагато часу, і в нього з'явилась отара з білих, чорних та плямистих овець. Кожна вівця відрізнялася від інших, і це було дуже добре.

КРОК 3. Підбиття підсумків:

- Що відбулося в оповіданні?
- Що спало на думку чорній овечці та чому вона поводитися саме так?
- Чому собаці Поло не подобалася маленька чорна овечка?
- Як поведився вівчар? Які причини були в нього?

Після історії про чорну овечку поверніться до початкового обговорення. Попросіть школярів розповісти, чи траплялися їм такі ситуації в їхньому житті.

Джерело: Адаптовано за: *Das kleine schwarze Schaf [Electronic Resource]. – Available from: <http://www.bpb.de/lernen/projekte/vorbild/153040/das-kleine-schwarze-schaf>*

